

Het fatale Vuelta paaltje van Kruijswijk

Van de redactie

De vakantieperiode zit er weer ongeveer op, in zoverre die nog van toepassing is op de niet-pensionado's onder ons. De dagen zijn zienderogen aan het korten en toch hebben we nog een meer dan aangenaam hittegolfje over ons heen gekregen.

Er is niet veel nieuws op de redactie binnengekomen, ook geen aankondigingen van mooie tochten. Dames en heren aan u de schone taak om daar verandering in te brengen, uw bijdragen maken deze nieuwsbrief tot een levende nieuwsbrief!!!!

Wat de Schakel betreft blijkt niet iedereen te zitten wachten om iets over zichzelf te vertellen, natuurlijk geldt ook hier vrijheid blijheid. Daarom zal uw redacteur dit keer de honneurs waarnemen zonder uitgenodigd te zijn.

Valpartijen; die zijn er jammer genoeg ook weer geweest. Van de A groep weet ik dat Henk v/d Hoogen tijdens een regenachtige rit onderuit is gegaan, gelukkig zonder ernstige kwetsuren.

En Mart Smits is onlangs, nota bene vlak voor zijn pensionering, gevallen als gevolg van een overstekende hond. Resultaat gebroken sleutelbeen. Even later tijdens dezelfde rit kreeg ook het materieel van Harry van den Bungelaar met een breuk te maken, het carbon frame kon Harry's immense krachten niet langer verwerken. Geluk bij een ongeluk; ter plekke werd Mart toch opgehaald, dus kon Harry met Mart's fiets de tocht voortzetten.

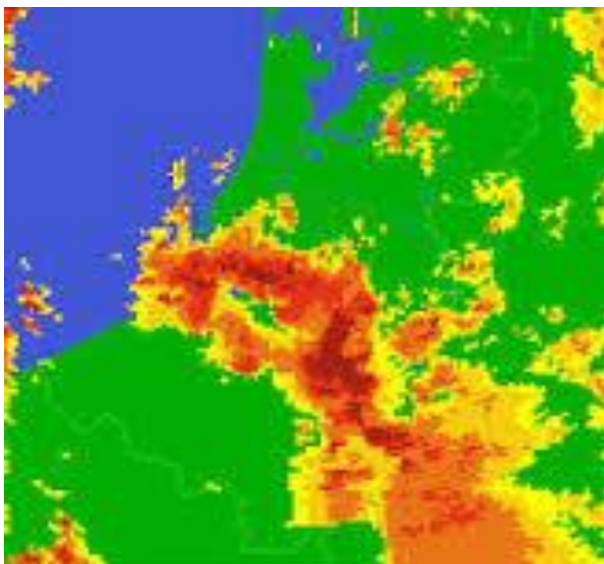
De ATB commissie is al weer verschillende keren op pad geweest om te zoeken naar verbeteringen van onze tocht. De komende tijd worden de mogelijkheden gewikt en gewogen en alvast aan de grondeigenaren voorgelegd. Jan Jacobs heeft met succes contact gelegd met de nieuwe bewoner van Karlingerweg 10; komend jaar mogen we daar weer onze pauzeplek inrichten.

De Helden

Gert v/d Hoven

Vorige zondag hebben de meesten van ons zich in de luren laten leggen door buienradar. Als een van de weinige diehards die toch gefietst hebben besloot Gert van de Hoven daar een column aan te wijden.

In het dierenrijk zijn de “Big Five” wereldwijd bekend en vermaard. In het wielrenwereldje, zeker bij TTVU, was er altijd wel een discussie wie nu echt de 5 wielrenner-iconen zijn. De een gaf aan dat hij bij de oprichting aanwezig was en claimde een hoge positie op deze ranglijst, de ander sprak over heroïsche tochten die hij steevast won. Kortom verwarring alom en vooral veel helden. Die discussie kan worden afgesloten sinds zondag 21 augustus het merendeel van de club zich liet adviseren door Buienradar – zie afbeelding – en achter de geraniums bleef zitten.

Echter, 5 echte mannen – “The Big Five” zeg maar – stonden fier op de Markt om een nu al historische tocht te gaan rijden. Weer en wind trotserend vertrokken ze, de Champions League onder de wielrenners, om een dikke 120 km af te leggen. Onderling werd besloten om geen ruchtbaarheid aan deze tocht te geven, omdat dat wel erg vervelend was voor die mietjes die thuis waren gebleven.

Vooraf geen tweespalt in de club zaaien was het moedige en eervolle motto van deze 5 helden. Echter in Griendtsveen – waar ze met de turfstekers destijds toch wel vaker echte mannen hebben gezien - was het vrouwelijk schoon achter de bar dusdanig onder de indruk van deze heldendaad en ze stonden er op om naast een handtekening ook een foto te nemen van deze 5 echte wielrenners. Ook in de natuur is bekend dat de vrouwelijke species om voor een sterk nageslacht te zorgen altijd op zoek zijn naar de allersterkste mannen. En verrekt, hier stonden er maar liefst 5! Dus dat wilden ze vastleggen, vandaar bijgevoegde foto.

De bikkels in beeld (wie herkent ze?)

Voor ons had het niet hoeven, bescheiden als we zijn. Na een telefoontje van een van deze dames naar een bestuurslid van TTVU, begrepen we dat waarschijnlijk uit een van ons dit jaar het verdienstelijk lid wordt gekozen...dat kan ook bijna niet anders. O ja, nog even over de tocht. We geselden de wegen, fietsten diverse toerteams voorbij en ondanks 2 lekke banden van Wim, kwamen we met een gemiddelde van 34,1 over een afstand van 122 km heelhuids thuis. Ik laat – in alle bescheidenheid – even in het midden wie de denkbeeldige finishlijn in Uden als eerste passeerde. Ik deed het voor het team en draag deze overwinning op aan The Big five!

Gert v.d. Hoven
Kopman B

Ps No worries, volgende week verlagen we het tempo weer naar het niveau van . respectievelijk de A en B

De Schakel

**Mies van
Dijk**

Op de vraag hoe lang ik alweer fiets bij TTVU moet ik het antwoord schuldig blijven, maar langer dan 10 jaar. Binnenkort word ik 61 jaar en ben bijna 36 jaar getrouwd met Marij. We hebben een zoon en dochter die beiden in Amsterdam wonen. Geboren en getogen in Den Bosch ben ik na ons trouwen in 1980 in het dorpje Eerde gaan wonen. Vanaf 1986 wonen we met veel plezier in Uden.

Na de MULO heb ik op mbo niveau opleidingen gevolgd op gebied van elektrotechniek, tuintechniek en landmeten. Vanaf 1979 ben ik werkzaam bij de gemeente Uden, eerst 15 jaar in het uitvoerende buitenwerk bij groenvoorziening, daarna 8 jaar bij landmeten en nu 13 jaar als beheermedewerker groen en cultuurtechniek op kantoor.

Mijn eerste grote fietstocht dacht ik te gaan maken op 21 jarige leeftijd; op een Motobecane met maar liefst 5 versnellingen wilde ik naar Parijs fietsen. Het was net uit met mijn vriendin en ik wilde een en ander eens goed op een rij zetten tijdens een solo fietsvakantie. Verder dan het plaatsje Lier bij Antwerpen ben ik niet gekomen; daar mocht ik bij een boer op stal mijn eerste overnachting doorbrengen. 's Morgens riep de zoon des huizes me op met de vraag of ik *unnen blanken omelet* lustte. Tijdens dat ontbijt stond mijn besluit al vast.....ik zou weer terug naar huis fietsen. Heimwee en andere onbestemde gevoelens hadden gewonnen van het lonkende fietsavontuur.

Ondanks die ervaring is mijn liefde voor het fietsen toch langzaam maar zeker verder gegroeid; eerst alleen of met mijn broer op pad, daarna vanaf 1993 met een groepje fietsvrienden in Uden. Met hen vertrokken we altijd op zondagochtend vanaf de Petruskerk. In 1995 kreeg ik voor mijn 40^e verjaardag een Koga Gentsracer met nog net geen schakelen in de remgrepen. Rond die tijd kocht ik ook mijn eerste ATB, hiermee kon ik mijn passie voor de natuur en fietsen mooi combineren in het weidse buitengebied van Uden. Ergens begin 2000 ben ik lid geworden van TTVU.

NIEUWSBRIEF

Fietsbelevissen die er uitspringen zijn voor mij de beklimming van de Stelvio in 2009 en in 2010 de fietstocht van 1000 km naar Berlijn over de R1 samen met Marij . Ook grote indruk op me heeft gemaakt het bezoek in 2008 aan onze dochter in Nairobi, Kenia, waar ze een ruim half jaar gewerkt heeft in Kibera, een van de grootste sloppenwijken ter wereld. Dat mensen onder zulke omstandigheden zo positief in het leven kunnen staan, daar kunnen wij als verwenste westerlingen veel van leren.

Ik sluit mijn schakel en geef de volgende door aan Rob Verhoeven. Succes

**Copy
Nieuwsbrief**

Wederom een nadrukkelijke oproep een bijdrage te leveren voor de nieuwsbrief.
famvandijk@home.nl